

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๔๘๖

ภูมิพลอดุลยเดช บ. ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๖

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและสงวนป่า

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๕๗ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กันยายน ๒๔๘๖

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
คุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ
คุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ เมื่อรัฐบาลเห็นสมควรจะกำหนดป่าใดให้เป็น
ป่าคุ้มครอง ให้รัฐมนตรีตงกรมการฯ หนึ่งประกอบด้วย
ข้าราชการในคณะกรรมการจังหวัดแห่งท้องที่ผู้หนึ่ง นายอำเภอ
หรือปลัดอำเภอ หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอแห่งท้อง
ที่ผู้หนึ่ง เจ้าพนักงานป่าไม้หรือพนักงานป่าไม้ผู้หนึ่ง และ
กำนันแห่งท้องที่ ทำการสำรวจสอบสวนพิจารณาเขตป่าที่จะ
จัดให้เป็นป่าคุ้มครองนั้น

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๕๗ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กันยายน ๒๔๘๖

ในกรณีที่คณะกรรมการไม่อาจทำการสำรวจสอบสวน
พิจารณาเขตป่าให้เสร็จไปได้ภายในเวลาอันสมควร รัฐมนตรี
จะแต่งตั้งข้าราชการตำแหน่งอื่นนอกจากที่กล่าวในวรรคก่อน
ให้เป็นกรรมการขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน แต่
คนหนึ่งต้องเป็นกำนันแห่งท้องที่เพื่อดำเนินการสำรวจสอบสวน
พิจารณาเขตป่าที่จะจัดให้เป็นป่าคุ้มครองก็ได้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติ
คุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ป่าใดที่ได้กำหนดเป็นป่าคุ้มครองแล้วนั้น
บุคคลใดจะทำไม้หรือเก็บหาของป่าในป่าคุ้มครองนั้นก็ได้ ใน
เมื่อได้ปฏิบัติตามกฎหมายอันว่าด้วยการนั้นแล้ว แต่จะขุดถ่อ
จับจอง กั้นสร้าง แผ้วถาง หรือเผาป่านั้นหาได้ไม่

เมื่อเป็นการสมควร รัฐมนตรีจะอนุญาตให้บุคคลใด
อาศัยหรือทำประโยชน์ในป่าคุ้มครองเป็นการชั่วคราว ตาม
กำหนดเวลาและเงื่อนไขใดๆ ก็ได้ โดยให้ผู้ที่ประสงค์จะอาศัย
หรือทำประโยชน์ยื่นคำขอเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ป่า

เล่ม ๓๐ ตอนที่ ๕๗ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กันยายน ๒๔๘๖

ไม้แห่งอำเภอท้องที่ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำความเห็น
เสนอตามลำดับชั้นจนถึงรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราช
บัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑ และให้
ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ ป่าใดที่ได้กำหนดเป็นป่าสงวนแล้ว ห้าม
มิให้บุคคลใดขุดถ่อ ขุดจอง กั้นสร้าง แผ้วถางป่า เผาป่า
นำ ป่าย่อยหรือทะเลຍให้สัตว์เลื้อยเข้าไป หรือจัดทำสิ่งใดอัน
เป็นอันตรายแก่ไม้หรือของป่าในป่าสงวนนั้นด้วยประการใด ๆ

ความในวรรคก่อนมิใช่บังคับในกรณีที่บุคคลพาสัตว์เลื้อย
ไปตามทางผ่านป่าสงวน หรือนำสัตว์เลื้อยไปเผาเลี้ยง หรือ
ล่ามเลี้ยงโดยได้ใช้ความระมัดระวังควบคุมมิให้ปราศจากอันตราย
แก่ไม้หรือของป่าในป่าสงวนนั้น เว้นไว้แต่ในที่แห่งใดที่
พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประกาศห้ามไว้

เมื่อเป็นการสมควร รัฐมนตรีจะอนุญาตให้บุคคลใดอาศัย
หรือทำประโยชน์ในป่าสงวนเป็นการชั่วคราว ตามกำหนดเวลา
และเงื่อนไขใด ๆ ก็ได้ โดยให้ผู้ที่ประสงค์จะอาศัย หรือทำ

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๕๗ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กันยายน ๒๔๘๖

ประโยชน์ขึ้นคำขอเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ป่าไม้แห่ง
อำเภอท้องที่ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำความเห็นเสนอ
ตามลำดับชั้นจนถึงรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราช
บัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ บุคคลใดกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๘ วรรค
แรก มาตรา ๑๑ วรรคแรก มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๕ หรือ
มาตรา ๒๐ มีความผิด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อย
บาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ หาก
เป็นกรณีที่ได้ขุดถ่อ หรือก่อสร้าง หรือทำประโยชน์ในป่า
คุ้มครองหรือป่าสงวน ก็ให้ศาลสั่งให้ขุดถ่อ หรือก่อสร้าง
หรือทำประโยชน์ ออกจากที่ดิน หรืองดเว้นการกระทำใดๆ
ในที่ดินนั้นเสียด้วย

บทบัญญัติในวรรคก่อน ไม่ลบล้างโทษฐานวางเพลิงเผา
ป่าไม้ตามกฎหมายลักษณะอาญา”

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๔๑ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กันยายน ๒๔๘๖

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมต่อท้ายพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑ และให้ใช้บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

๑.	ค่าแบบคำขอทำไม้ หรือเก็บหาของป่า ในป่าสงวน	ฉบับละ	๑.๐๐ บาท
๒.	ค่าใบอนุญาตทำไม้ หรือเก็บหาของป่า ในป่าสงวน	ฉบับละ	๒.๐๐ ,,
๓.	ค่าใบแทนใบอนุญาตทำไม้ หรือเก็บหาของป่า	ฉบับละ	๑.๐๐ ,,
๔.	ค่าใบคุ้มครองคนงาน หรือผู้รับจ้าง หรือผู้แทน	ฉบับละ	๑.๐๐ ,,
๕.	ค่าธรรมเนียมการยื่นอุทธรณ์ ตามมาตรา ๑๕ สำหรับ เรื่องการทำไม้	ฉบับละ	๑๐.๐๐ ,,
๖.	ค่าธรรมเนียมการยื่นอุทธรณ์ ตามมาตรา ๑๕ สำหรับเรื่อง การเก็บหาของป่า	ฉบับละ	๒.๐๐ ,,
๗.	ค่าใบอนุญาตให้บุคคลอาศัย หรือทำประโยชน์ในป่าคุ้มครอง หรือป่าสงวน	ไร่ละ	๕๐๐.๐๐ บาทต่อปี

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๕๗ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กันยายน ๒๔๘๖

หมายเหตุ— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑ บางมาตราที่มีข้อความไม่รัดกุมเหมาะสมกับกาดสมัย ควรแก้ไขเพิ่มเติมใหม่ให้เกิดประโยชน์แก่รัฐ และเป็นธรรมเนียมประชาชนยิ่งขึ้น.